

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-03-3200 אביטן נ' מכללת א.ר. פסגות בע"מ

לפני כבוד הרשמת בכירה ורדה שוורץ

התובע: מתן אביטן

נגד

הנתבעת: מכללת א.ר. פסגות בע"מ

פסק דין

1. התובע הגיש כנגד הנתבעת תביעה כספית על סך 11,000 ₪ בגין משלוח 11 דברי פרסומת מטעם הנתבעת באמצעות מסרונים למכשיר הסלולרי שברשותו. לטענת התובע בדברי הפרסומת כלול מסר המופץ באופן מסחרי שמטרתו לעודד את התובע לרכוש שירות ו/או שירותים מהנתבעת. התובע ממשיך וטוען כי לא נתן הסכמתו המפורשת מראש לקבלת דברי הפרסומת.

2. הנתבעת התגוננה וטענה כי היא מפעילה מכללה ללימודי שוק הון, נדל"ן ויזמות עסקית. לטענתה התובע השאיר פרטים בדף נחיתה פרסומי הקשור לנתבעת ביום 20.3.18 כמי שמתעניין בקבלת מידע אודות לימודים אצלה וביקש כי יצרו עמו קשר בעניין. בהתאם נשלחה אל התובע מסרון המודה לו על פנייתו ולאחר יומיים אף יצר עמו נציג הנתבעת קשר טלפוני ומסר לו מידע אודות קורס לימודים המתקיים בין כתליו. התובע, טענה הנתבעת, אכן נרשם במהלך השיחה לקורס, השאיר את פרטיו לצורך יצירת קשר וקבלת הודעות מהנתבעת כמו גם את פרטי כרטיס האשראי לתשלום. לטענת הנתבעת כרטיס האשראי של התובע לא היה תקין והעסקה בין הצדדים לא התממשה במלואה.

3. יצוין כי בהפסקה במהלך הדיון עיין נציג הנתבעת במסרונים שצירף התובע לכתב תביעתו לאחר שטען כי לא התקבלו לידיו כנספח לעותק כתב התביעה שקיבלה הנתבעת. התובע הכחיש כי נכנס לאתר של הנתבעת ונרשם לקורס כלשהוא של הנתבעת אך לאחר שהוצג תמלול השיחה עמו, הודה כי היה לו קשר עם הנתבעת אך הדגיש כי לא אישר משלוח הודעות פרסומת. כמו כן, התובע לא ציין ניסיון כלשהוא להסיר את ההודעות למרות קיומו של לחצן "הסר" בכל מסרון.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-03-3200 אביטן נ' מכללת א.ר. פסגות בע"מ

לשאלה מדוע לא בקש להסיר את ההודעות טען: "הם שולחים לנו הודעת לינק, כדי שתיכנסו ותעשי... לא ממש הבנתי, אני לא מתעסק עם לינקים. נכנסתי ללינק, לא יודע מה היה שם... ניסיתי להסיר ולא הצלחתי." (עמ' 2 בפרוטוקול שורות 22-23).

4. דיון והכרעה:

סעיף 30א(א) בחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 בהגדרת "דבר פרסומת" נקבע:
(1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישה מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;

...

(3) מסר שאינו דבר פרסומת כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ לציבור הרחב, ונכללת בו הצעה לנמען להתקשר למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו;

מעיון בהודעות שנשלחו עולה כי חלקם אינם עומדים בתנאי ההגדרה של דבר פרסומת. ההודעה הראשונה היא פנייה מיום 9.5.18 מאת ירדן מנהלת ההדרכה והפיתוח עסקי אצל הנתבעת. תוכן ההודעה הוא הזמנה להגשת מועמדות להיכנס לנבחרת – מפגש חדר עסקאות של קהילת משקיעים נדל"ן. המפגש הוא ללא עלות והוא בנוס. המפגש נועד להקנות התנסות מקצועית בתחום יזמות הנדל"ן ועוד.

בתום הודעה זו, כמו בכל המסרונים שלהלן, נרשם "להסרה <http://atj.io/SRTQ4C>". נמצאו 2 מסרונים בנוסח זהה מימים 13.6, 9.7 ו-3 נוספים ביום 17.9. ביום 17.5 נשלח מסרון שתוכנו הזמנה להצטרף לתוכניות הכשרה בשוק ההון או הנדל"ן וביום 23.5 נשלח מסרון שכותרתו: "היי, סיימת קורס נדל"ן במכללת פסגות" והזמנה להירשם לקורס בשוק ההון בהנחה של 40%. ביום 29.8 נשלח מסרון שתחילתו במילים: "בוגרים יקרים" ובקשה למלא שאלון. ביום 5.11 נשלח מסרון המאיץ רישום לחדר העסקאות המוזכר במסרון מיום 9.5. ביום 7.11 הזמנה כבוגר נדל"ן לרישום לסיור שטח נדל"ני המתקיים ביום שישי הקרוב. ביום 13.11 שוב נשלח מסרון המאיץ בתובע למלא שאלון.

5. ההזמנה להצטרף לחדר עסקאות אינה כרוכה בעלות כלשהיא כאמור במסרונים אלו המעודדים רישום וכך אף ההזמנה למלא שאלון. לעומת זאת המסרונים מיום 17.5, 23.5 ומיום 7.11 הם הזמנה לרישום לשירות בעלות כספית ולכן עונים להגדרה. גרסתו של נציג הנתבעת כי התובע אף נרשם לקורס אצל הנתבעת אמינה יותר.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-03-3200 אביטן נ' מכללת א.ר. פסגות בע"מ

התובע הכחיש בתחילה כי נכנס לאתר של הנתבעת ושוחח עם מי מנציגיה, גרסה שחזר ממנה לאחר שהוצג לו תמליל שיחה.

תוכן המסרונים מעיד כי התובע אכן נרשם לקורס מאחר וחלק מהמסרונים שנשלחו אליו נשלחו כמיועדים לבוגרי קורס של הנתבעת דבר המעיד כי למצער שמו של התובע היה רשום ברשימה כמי שרכש קורס והשתתף בו.

לכך יש להוסיף את העובדה כי התובע לא ניסה להסיר את הפרסומים. גרסתו כי ניסה להסיר הפרסומים מגומגמת ועולה לראשונה במעמד הדיון ולשאלת בית המשפט.

6. משלוח ההודעות על ידי הנתבעת מתיישבת עם הוראות סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת המתיר משלוח הודעות פרסומת לנמען אשר לכל הפחות ניהל מו"מ עם המפרסם לרכישת מוצר או שירות ממנו.

הנתבעת עומדת בכל התנאים המפורטים בסעיף חוק זה למעט התנאי בסיפא לסעיף קטן 30ג(1), דהיינו, הודעה לתובע כי הפרטים שמסר התובע ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב) שלפניו.

הנתבעת הציגה אומנם הסכם רכישת קורס בכתב הכולל הודעה כאמור אך לא עמדה בנטל הראיה כי ההסכם נשלח והודע לתובע.

7. אשר על כן, הנני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע בגין שתי הודעות פרסום שנשלחו לו ביום 17.5, 23.5 וביום 7.11 סך של 1,500 ₪ בלבד.

ההפחתה בסכום החיוב המקסימלי על פי החוק למחצית מביאה לידי ביטוי את הנסיבות המיוחדות בתביעה זו כאשר הנתבעת מן הסתם טעתה כאשר סברה כי התובע הוא אחד מלקוחותיה, טעות שלא נעשתה בזדון ובכוונה תחילה על מנת לאפשר את משלוח ההודעות.

לכך יש להוסיף את חוסר תום הלב של התובע אשר ידע היטב את זהות המפרסמת ומדוע שלחה לו את ההודעות ואף לא ניסה להעמיד את הנתבעת על טעותה ולא ניסה להשתמש בדרך שהוצעה להסרת הפרסום.

בנסיבות העניין – אף אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ט, 28 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 19-03-3200 אביטן נ' מכללת א.ר. פסגות בע"מ

ורדה שוורץ, רשמת בכירה

